

# Gergiev i les papallones a les mans

---

L'Orquestra del Teatre Mariinski de Sant Petersburg és la formació simfònica forana que més ha visitat Girona en els últims anys i hem de ser conscients del privilegi que això comporta. Capitanjada pel director moscovita Valery Gergiev, considerat per molts melòmans i experts com el millor del món, la gran orquestra russa es va presentar a l'Auditori dissabte passat i, degut a les restriccions associades a la pandèmia, va fer dues sessions de durada reduïda. Colpeix veure la platea mig buida i amb mascaretes, però és la realitat del moment i hem d'intentar gaudir-ne i agrair l'esforç a tots els implicats.

El programa, una mica conservador, viatjava a la primera meitat del segle XIX, en clau germànica, començant amb l'obertura de Tannhäuser (1845) de Richard Wagner. Destacava la figura hieràtica i compromesa del mestre Gergiev: com és habitual, sense batuta, adreçava la cadència a l'orquestra amb els seus singulars gestos de mans, movent els dits a l'aire com si fossin papallones, comandant així el curs apol·lini, quasi fluvial i ple de lirisme, d'aquesta cèlebre creació del músic de Leipzig.

El plat fort, però, era la Simfonia n. 9, 'La Gran', de Franz Schubert, autor potser més conegut per la seva producció de lieder i quartets de corda, però del qual el catàleg orquestral mereix més atenció de la que té realment a les sales de concerts. El compositor austríac va concloure la partitura el mateix any de la seva mort (1828) i sens dubte sorprèn pel seu caire lluminós i optimista, una constant del primer a l'últim dels quatre moviments. Tot i així, els segments segon i tercer són aquells que més destaquen, amb la seva pulsació serena però amb força intensitat dramàtica, que Valery Gergiev i la seva orquestra, ben impulsada i calibrada, van entregar amb tota fidelitat.

Per sorpresa, el director rus fàcilment va consentir a lliurar un bis, amb el Preludi a la migdiada d'un faune (1894), segurament l'obra simfònica més coneguda de Claude Debussy, amb els seus deliciosos jocs melòdics entre les flautes i l'arpa, cortejats per la resta d'instruments. La tria no podia ser més encertada, ja que és una composició adreçada a avivar la nostra pau interior, tan necessària en els dies durs que vivim.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 26-01-2021, Pàgina 33

-El Punt Avui. Nacional 26-01-2021, Pàgina 27

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1913381-gergiev-i-les-papallones-a-les-mans.html>